

בש"פ 6087/24 - יצחק מועלם נ' מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 6087/24

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

העורר:

יצחק מועלם

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי

בירושלים ב-מ"ת 45167-04-24 שניתנה ביום

23.7.2024 על ידי השופט א' רומנוב

תאריך הישיבה:

י"ט בתמוז התשפ"ד (25.7.2024)

בשם העורר:

בשם המשיבה:

עו"ד עילית מידן

החלטה

1. לפניי ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים במסגרתה נדחתה בקשת העורר לצאת ממעצר לשם השתתפות בחתונת אחיו.

2. בתמציתית ותואר, כי ביום 26.3.2024 נגזר על העורר עונש של 11 חודשי מאסר בפועל בגין הרשעתו בעבירת פציעה (ת"פ 19365-12-21). כמו כן, נקבע כי העורר יתייצב לריצוי העונש ביום 12.5.2024. בין לבין, ביום 18.4.2024 הוגש נגדו כתב אישום נוסף בגין עבירות שביצע ביום 4.4.2024. בהמשך, העורר הסכים למעצרו עד תום ההליכים המשפטיים, תוך שמירה על זכויותיו. לאחר זאת, ביום 22.7.2024 העורר הורשע על סמך הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של סחיטה באיומים וחבלה של ממש בנסיבות מחמירות.

3. כמובא לעיל, בית המשפט המחוזי דחה את בקשת העורר לשחרורו מן המעצר למשך 12 שעות

לצורך חתונת אחיו, תוך שנקבע כי אין מדובר בסוג אירוע המצדיק חריגה מן הכלל ליציאתו של עצור מבית המעצר. מכאן הערר שלפניי.

4. לטענת העורר, בית המשפט המחוזי שגה בהחלטתו, הואיל והיות האירוע "מצומצם ותחום בזמן", כלשונו, מאיין את מסוכנותו הנטענת ואת החשש מפני הימלטותו. בנוסף, נטען כי ההחלטה מפלה את העורר ביחס להחלטות במקרים דומים, ואף נטען כי לא נדרש "שיקול מיוחד" המצדיק היעדרות לבקשתו.

מנגד, המשיבה סומכת ידיה על החלטת בית המשפט המחוזי. לטענתה, מאחר שהעורר הורשע כאמור, חזקת החפות לא עומדת לו. כמו כן, נטען כי הרשעתו של העורר בביצוע בעבירות של סחיטה באיומים וחבלה של ממש מלמדת על מסוכנותו לציבור, בשים לב אף להרשעתו מהעת האחרונה בעבירת פציעה. עוד נטען, כי מאחר שהעורר עומד לפני גזר דין אשר בו עשוי להיגזר עליו עונש "לא פשוט", כלשון באת-כוח המשיבה, ישנו חשש מפני הימלטותו מהדין.

5. לאחר שעיינתי בערר, ושקלתי את טענות הצדדים בדיון שהתקיים לפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות. בעבר ציינתי כי "שחרורו של עצור ל'חופשה זמנית' ממעצרו הינו חריג המתאפשר רק במקרים נדירים, ויש לעשות שימוש מושכל בהחלטה להורות כן" (בש"פ 1967/19 מדינת ישראל נ' חזן(15.3.2019)). על אף שרצונו של העורר מובן, חתונת אחיו אינה נופלת בגדרי מקרים נדירים אלו. כאמור לעיל, העורר הורשע על סמך הודאתו בעבירות חמורות, ומשכך אין עוד מיוחסת לו חזקת מסוכנות, אלא מסוכנותו מוכחת וברורה. כך גם משחזקת החפות כבר לא עומדת לעורר - משתנה נקודת האיזון לבחינת בקשתו (בש"פ 1030/22 מגארי נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (20.2.2022)). נוסף על כך, מאחר שהעורר הורשע אך לאחרונה וטרם נגזר דינו, ישנו חשש של ממש מפני הימלטותו מהדין. בנסיבות אלו, בדין דחה בית המשפט המחוזי את בקשת העורר לשחרורו מן המעצר.

6. אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, כ' בתמוז התשפ"ד (26.7.2024).

ש ו פ ט